

at skabe et særligt Forbrydelsesbegreb for visse Smaatyverier og derved afsvække *Straffetruslen* for saadanne. Ethvert for-nødent Hensyn til et begaaet Tyveris ringe Betydning vil kunne tages ved Anvendelse af § 286, der giver Adgang til at idømme en saa lav Straf (Hæfte eller Bøde), at borgerlige Rettigheder ikke samtidig kan frakendes vedkommende (§ 79). Se i øvrigt Overrets-sagfører Henrik Sachs' Afhandling i N. T. S. 1925 S. 126—128.

Til § 280 (F. 1924 § 280, U. § 255).

Paragraffen er ændret paa samme Maade som § 259.

Til § 282 (F. 1924 § 282, U. § 257).

Den her omhandlede Forbrydelse fore-laaas benævnt paa samme Maade som i Ud-kastet: „Besvigelse af Fordringshaver“, idet det i F. 1924 benyttede Udtryk „Besvigelse“ paa Grund af sin almindelige, mere om-fattende Betydning ikke synes egnet til denne Anvendelse.

Det nye Stk. 2 er indsat af Hensyn til Bestemmelsen i § 26, Stk. 2, jfr. Udkastets Motiver Sp. 76.

Til § 284 (F. 1924 § 284, U. § 259).

Den i F. 1924, Stk. 3, 2det Punktum, optagne Bestemmelse om nedsat Straf eller Bortfald af Straf for visse Tilfælde af ulovlig Omgang med Hittegods og Hæleri med Hensyn dertil indeholdes i nærværende Forslags § 286.

Man har genindført Udkastets Mindste-straf for Aager. Da dette Forbrydelsesbegreb nemlig ikke er skarpt afgrænset nedadtil, mener man, at Straffebestemmelsen vil blive bragt hyppigere i Anvendelse, naar der bliver større Mulighed for at graduere Straffen nedad (jfr. som Parallel Bemærkningerne til §§ 185 og 186).

Til § 285 (F. 1924 § 285, U. § 260).

Udeladelsen af det i F. 1924 indsatte Stk. 2 staar i Forbindelse med Indsættelsen af nærværende Forslags § 287.

F. 1924 § 286 er udeladt som overflødig ved Siden af den her optagne § 83.

Til § 286 (F. 1924 § 287, U. § 261).

Paragraffen er ført tilbage til Udkastets Affattelse. Det er vel rigtigt, som det siges i Bemærkningerne til F. 1924, at de til-vendte Genstandes eller det litte Formue-tabs ringe Betydning ikke i al Almindelighed kan siges at være Udtryk for, at vedkom-mende Forbrydelse er af særlig ringe Straf-værdighed, men Paragraffen forudsætter formentlig heller ikke andet, end at dette ret ofte er Tilfældet.

Til § 287 (U. § 262).

Denne Paragraf er udeladt i F. 1924. Det siges i Bemærkningerne herom, at Justitsministeriet under Hensyn til Reglerne om Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring overfor Berigelsesforbrydere samt Reglen i For-slaget § 286 om forhøjet Straf for professionelle Berigelsesforbrydere ikke kan anse det for nødvendigt at foreslaa en saadan al-mindelig Regel om Anvendelse af Gentagel-sesstraf.

Da imidlertid Bestemmelserne om Ar-bejdshus og Sikkerhedsforvaring og om for-højet Straf for professionelle Forbrydere (nærværende Forslags § 83) eller de i F. 1924 Kapitel 28 indeholdte Bestemmelser om Gentagelsesstraf ingenlunde vil dække alle de Tilfælde, hvor der vil være Trang til en kraftigere Reaktion overfor Recidivister, end de almindelige Strafferammer tilsteder, anser man det for rettest at genoptage Ud-kastets § 262, der omfatter en Række For-brydelser, der alle normalt udspringer af de samme Motiver og jævnlige begaas af samme Person. Udeladelsen af denne Bestemmelse vilde ogsaa let føre til en videre Anvendelse af Reglerne om Arbejdshus og Sikkerheds-forvaring end ønskeligt.

Til § 288 (F. 1924 § 288, U. § 263).

Stk. 2 er ført tilbage til Udkastets Af-fattelse dels paa Grund af Bestemmelsen i § 83, dels af lignende Grunde som anført oven-for til § 287.

Til § 289 (F. 1924 § 289, U. § 184).

Den i Udkastets § 184 indeholdte Be-stemmelse er ligesom i F. 1924 delt i 2 Be-stemmelser, der indeholdes i nærværende Forslags §§ 201 og 289, hvorhos der er fast-sat en Tidsfrist af 5 Aar for Meddelelse og Gyldighed af de paagældende Tilhold. Da denne Frist imidlertid, naar nogen først er dømt for Løsgænger og derefter for Be-